

BESCHIKKING VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF
VAN 14 OKTOBER 1981 ¹

Helmut Knoepfel
tegen Commissie en Raad van de Europese Gemeenschappen

Zaak 618/79 A

In zaak 618/79 A,

HELMUT KNOEPPEL, te Cadrezatte (Varese, Italië), te dezen vertegenwoordigd door B. Potthast en H.-J. Rüber, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij V. Biel, advocaat aldaar, 18A, rue des Glacis,

verzoeker,

tegen

1. COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, te dezen vertegenwoordigd door J. Pipkorn, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,
2. RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, te dezen vertegenwoordigd door J. Carbery als gemachtigde, bijgestaan door T. Gallas, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij D. Fontein, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, Kirchberg.

verweerders,

betreffende een beroep strekkende tot betwisting van de bepalingen inzake de terugbetaling van door de Commissie verstrekte bouwleningen, zoals gewijzigd door de Commissie op basis van de verordeningen nrs. 3085 en 3086/78 van de Raad van 21 december 1978 (PB L 369 van 1978, blz. 6 en 8),

geeft

¹ — Proceestaal: Duits.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, A. O'Keeffe en T. Koopmans, rechters,

advocaat-generaal: F. Capotorti

griffier: A. Van Houtte

de advocaat-generaal gehoord,

de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

Bij verzoekschrift van 24 december 1979 heeft verzoeker een aanvullend beroep ingesteld naast zijn tegen de Commissie en de Raad gericht principaal beroep (vgl. zaken 530-729/79 en 781/79). Daarin concludeert hij dat het den Hove behage:

I — a) De door de wederpartij sub 1 vastgestelde salarisafrekening over april 1979 alsmede de op klachte genomen besluiten van 28 september 1979 ook onrechtmatig en nietig te verklaren voor zover zij betrekking hebben op inhoudingen wegens aflossing van een door de wederpartij sub 1 verstrekte bouwlening, die, indien men de ingehouden bedragen omrekent volgens de bij de uitbetaling van de lening toegepaste koers, hoger zijn dan de in lires uitgedrukte bedragen voor deze post;

b) subsidiair, voor de verzoekers die hun bouwleningsovereenkomsten met de wederpartij sub

1 in 1975 „geactualiseerd” hebben, de door de wederpartij sub 1 vastgestelde salarisafrekening over april 1979 en de op klachte genomen besluiten van 28 september 1979 ook onrechtmatig en nietig te verklaren voor zover zij betrekking hebben op inhoudingen wegens aflossing van een door de wederpartij sub 1 verstrekte bouwlening, die hoger zijn dan de in lires uitgedrukte bedragen welke tot en met maart 1979 met dat doel werden betaald op basis van een hogere, bij de uitbetaling ten tijde van de wijziging („actualisering”) van de overeenkomst toegepaste koers;

c) te verstaan dat de maandelijkse aflossingen van de bouwlening, voor wet het bedrag in lires betreft, nog steeds overeenkomen met het bedrag ervan per 1 april 1979;

d) subsidiair, voor de verzoekers die hun bouwleningsovereenkomst in 1975 „geactualiseerd” hebben, dat de maandelijkse af-

lossingen van de bouwlening, voor wat het bedrag in lires betreft, worden berekend op basis van een wisselkoers die overeenkomt met de wisselkoers voor de uitbetaling bij de actualisering van de overeenkomst;

- e) meer subsidiair, te verstaan dat verzoeker gedurende twee jaar na het rechtsgeldig worden van 's Hofs uitspraak, de mogelijkheid heeft zijn bouwlening versneld af te lossen op basis van de bij de uitbetaling van de lening toegepaste wisselkoers;
- f) de wederpartij, sub 1 te gelasten, overeenkomstig de sub I, a) tot d) geformuleerde conclusies, het saldo van verzoekers bouwlening te rectificeren;
- g) de wederpartij sub 1 te veroordelen, het uit de berekening overeenkomstig sub I, f) resulterende verschil in Italiaanse lires aan verzoeker uit te betalen.

- II — a) De wederpartij te veroordelen verzoeker schadeloos te stellen voor het door hem geleden vermogensnadeel, door het Hof vast te stellen op de som van de renten, op de voet van 6 %, over de verschuldigde achterstallige bedragen, berekend vanaf de respectieve dagen waarop deze hadden moeten

worden uitbetaald, tot op de dag van betaling;

- b) de wederpartijen te verwijzen in de kosten van het geding.

Aangezien het aanvullend beroep buiten het onderwerp van het geschil ten principale viel, is op voorstel van verzoeker en met instemming van de Commissie besloten het als een afzonderlijk beroep te behandelen.

Bij memorie van 5 maart 1981 heeft de Raad overeenkomstig artikel 91, paragraaf 1, van 's Hofs Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen, concluderende dat het Hof het beroep, voor zover tegen de Raad gericht, niet ontvankelijk verklaart met verwijzing van verzoeker in de kosten. De Raad meent dat de zaak enkel de partijen bij de leningsovereenkomst kan raken, en aangezien hijzelf geen partij daarbij is, kan hij ook geen partij zijn in het geding.

Bij memorie van 23 april 1981 antwoordt verzoeker op de exceptie van niet-ontvankelijkheid, dat de Raad in de onderhavige zaak is gedagvaard omdat het een aanvullend beroep betreft en de Raad wel partij is in het principaal beroep. Daar de Raad geen partij is in het onderhavige beroep, heeft het geen zin een standpunt te bepalen ten aanzien van de door hem opgeworpen exceptie. Voor het geval het Hof van andere mening zou zijn, verklaart verzoeker zijn beroep tegen de Raad te zullen intrekken.

In rechte

De Raad is ten aanzien van verzoeker noch het tot aanstelling bevoegde gezag, noch partij bij de leningsovereenkomst, die enkel de Commissie en verzoeker aangaat. Ook verzoeker is van mening, dat de Raad derhalve geen partij meer is in het geschil. Verzoeker heeft niet verklaard afstand van instantie te doen.

In deze omstandigheden beslist het Hof (Eerste kamer) dat er geen termen aanwezig zijn om tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Voor zover tegen de Raad gericht, is het beroep niet-ontvankelijk en dient het derhalve te worden verworpen.

Kosten

Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen.

Ingevolge artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven evenwel de kosten door de instellingen wegens beroepen door personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer)

beschikt:

1. Het beroep, voor zover gericht tegen de Raad, wordt niet-ontvankelijk verklaard.
2. Verzoeker en de Raad zullen elk hun eigen kosten dragen.

Luxemburg, 14 oktober 1981.

Voor de griffier
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De president van de Eerste kamer
G. Bosco